

най-послѣ забѣлѣзва: “Напраздно чело-
вѣкъ бы си губилъ врѣмето да извади нѣ-
що положително отъ списаніята на грѣ-
цѣтъ и римлянитѣ както за племето тѣй и за
языкътъ на съседнитѣ имъ тогазы народы.”

Отъ първентъ и самитѣ Римляне ся
наричахъ варвари, а отъ послѣ ся научи-
хъ да прикачатъ сѣщото названіе на вси-
чкытъ народы, освѣнъ, разбира ся, на тѣ-
хнытъ масторы, грѣцѣтъ.

Думата *варвари* не е освѣнъ едно
глупаво названіе което ся вижда да по-
значава всичко, но което, на дѣло, неиз-
ражава нищо, и тя често ся употрѣблява
безмысленно и безмѣстно отъ грѣцѣтъ и
отъ римленитѣ, както и думата еретикъ
въ среднитѣ вѣкове.

III Славенскый языкъ.

Едно племе распрѣснѣто по едно тол-
козъ обширно пространство, прѣдмѣтъ на
закъзы единъ разнообразнъ сѣдбѣ, кога
господари, кога подчинены, безъ писмо и
безъ литературѣ, не бы ся очаквало да
спази толкозъ единъ близкѣ приликъ по